

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1407/2025
27.11.2025.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела прогањање из члана 138а став 1. тачка 5) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Оливере Вученић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К.бр.564/22 од 16.05.2024.године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 314/24 од 05.09.2025.године, у седници већа одржаној дана 27.11.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Оливере Вученић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К.бр.564/22 од 16.05.2024.године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 314/24 од 05.09.2025.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К.бр.564/22 од 16.05.2024.године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело прогањање из члана 138а став 1. тачка 5) КЗ, за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, с тим што је истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, на основу члана 89а у вези члана 78. КЗ, према окривљеном АА је изречена мера безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећеном ББ, тако што је окривљеном забрањено даље узнемиравање исте. На основу члана 89а став 2. КЗ, према окривљеном је изречена мера забрана даљег узнемиравања оштећене у трајању од две године, рачунајући од дана правноснажности одлуке, а изречена мера се може укинути пре истека времена за које је одређена ако престану разлози због којих је одређена. На основу члана 264. став 1. ЗКП, окривљени је обавезан на плаћање судског паушала Основном суду у Зрењанину у износу од 5.000,00 динара и да накнади трошкове кривичног поступка у износу од 19.217,71 динара Основном јавном

тужилаштву у Зрењанину, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења, као и да накнади трошкове кривичног поступка оштећеној на име ангажовања пуномоћника, у износу који ће бити утврђен посебним решењем након правноснажности пресуде. На основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећена ББ је упућена да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Кж1 314/24 од 05.09.2025.године одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА и жалба браниоца окривљеног, адвоката Оливере Вученић и потврђена пресуда Основног суда у Зрењанину број К.бр. 564/22 од 16.05.2024. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Оливера Вученић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Оливере Вученић је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац истиче да се у радњама окривљеног не стичу сви битни елементи кривичног дела прогањање из члана 138а став 1. тачка 5) КЗ. Свој став бранилац образлаже наводима да радње наведеног кривичног дела морају бити предузете у одређеном временском периоду и да се морају понављати и да је суштина наведеног дела у физичком приближавању другом тачно одређеном лицу, у циљу угрожавања личног живота тог лица, те да предузете радње морају бити противправне. Како је оштећена у свом исказу навела да окривљени није покушао физички да јој се приближи, нити је то навео ико од сведока, по оцени браниоца, нису остварени елементи предметног кривичног дела.

Одредбом члана 138а став 1. тачка 5) КЗ је прописано да ко у току одређеног временског периода упорно предузима друге сличне радње на начин који може осетно да угрози лични живот лица према коме се радње предузимају, казниће се новчаном казном или затвором до три године.

Изреком пресуде Вишег суда у Зрењанину Кж1 314/24 од 05.09.2025.године окривљени АА је оглашен кривим да је у временском периоду од 04.05.2019.године до 08.04.2022.године, у ..., ул. ... бр. ..., у стању када је могао да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, противно вољи другог лица-оштећене ББ из ..., упорно предузимао радње на начин који може осетно да угрози лични живот оштећене ББ, на тај начин што се дана 04.05.2019.године обратио оштећеној ББ речима „ББ је.аћу ти матер кад год будем имао прилике“, дана 24.06.2019.године, из свог дворишта довукао црево и мердевине, које црево је ставио на кров куће оштећене у делу где се налази локал за издавање, у ком се одржавају прославе и даће, те пустио воду и наквасио кров, дана 12.10.2019.године НН течношћу испрскао унутрашњост локала кроз прозор у

власништву оштећене, дана 23.10.2021.године из свог дворишта довукао црево и мердевине, исто ставио на кров куће, односно локала оштећене, пустио воду, услед чега је током прославе отпао део плафона, с обзиром да се исти натопио водом, у временском периоду од 29.10. до 06.11.2021.године покидао кабл са сигурносне камере на левој страни зида са уличне стране куће, која снима улаз у двориште куће, дана 16.12.2021.године закљонио прегледност камере у власништву оштећене, дана 03.01.2022.године окачио цак испред камере, на тај начин онемогућио прегледност камере, те дана 08.04.2022.године са унутрашње стране свог дворишта, на камери која се налази на кући оштећене, окачио натпис „гробљарку су је.али ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ - ветеринар, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ“, услед ког понашања окривљеног, који у дужем временском периоду упорно на разне начине причињава штету оштећеној, како материјалну, тако и на начин што понижава и вређа, те на тај начин осетно залази у њен лични живот, оштећена се осећа узнемирено, при чему је био свестан свога дела, хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено, чиме је извршио кривично дело прогањање из члана 138а став 1 тачка 5) КЗ.

Имајући у виду наведено, по оцени овог суда, из изреке правноснажне пресуде јасно произилазе сва законска обележја кривичног дела прогањање из члана 138а став 1 тачка 5) КЗ и то, како објективна која се односе на предузете радње окривљеног односно да је на описани начин у временском периоду од 04.05.2019.године до 08.04.2022.године упорно предузимао радње на начин који може осетно да угрози лични живот оштећене ББ, а тако и субјективна обележја, односно да је окривљени могао да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, био свестан свога дела, хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено.

По оцени Врховног суда, физичко приближавање не представља елемент кривичног дела из члана 138а став 1. тачка 5) КЗ, како се то неосновано истиче захтевом за заштиту законитости.

Самим тим, наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се истиче да опис радње извршења предметног кривичног дела не садржи све елементе предметног кривичног дела, односно да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, су оцењени неоснованим.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић